

ENTREVISTA

**Pep Ribas
demana
més atenció
pels equips
de la cantera**

Antoni Gayà i Bernat Garí lluiten per a la candidatura

El PP dividit

Joan Bauzá repeteix com a candidat del PSM

Publicació mensual de
l'Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Depòsit Legal
PM: 366 - 1986

Edita:
Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Coordina:
Jaume Català

Redacció i col·laboradors:

Andreu Bauçà
Francesc Amengual
Joan Barceló
Joan Jaume
Bartomeu Català
Biel Monserrat
Jaume Nigorra
Jaume Sansó
Miquel Barceló
Joan Estrany
Joan Bauzà
Joan Rigo

Redacció Esports

Jaume Vidal
Tomeu Ferrer
Jaume Nicolau
Antoni Sansó

Imprimeix:

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, n° 2
MANACOR

Els articles publicats en aquesta
revista sols expressen l'opinió
dels seus autors

Regeneració política al nostre poble

La carrera electoral dins els dos partits que bipolaritzen la vida política del nostre poble ha entrat en la seva recta final. El PSM, grup que governa l'Ajuntament ja té elegit el seu candidat. Serà de nou Joan Bauzà qui encapçali la llista dels nacionalistes a les eleccions municipals del mes de maig. En canvi, a l'altre cap, en el PP, la lluita era evident durant la darrera quinzena de gener i primera de febrer. Per primera vegada, les dues corrents del grup de conservadors han pujat al ring electoral per veure qui és el més fort per a competir finalment amb l'actual batle.

Antoni Gayà i Bernat Garí, eren, a hora de tancar la present edició (13 de febrer) els dos aspirants a ocupar el número ú de la llista conservadora. El primer al front del grup més jove del PP, que el va respatllar com a president del comitè local del partit. El segon intentant treure's l'espina clavada de la moció de censura que en el mes d'agost de 1990 el va desbancar de la batlia i hagué de deixar la política per la porta falsa.

Fracassada l'operació de situar de nou a Joan Nicolau "Not" a la batlia, "co-setxant" una estrepitosa derrota de les eleccions de maig de 1991, Bernat Garí intenta recuperar de nou el lideratge del PP a Vilafranca. La seva carta de presentació és que ell mai ha perdut unes eleccions. I és així. A 1983 encapçalant AP va treure 5 dels 11 regidors i després de varis pactes amb Unió Mallorquina va aconseguir mantenir-se a la batlia durant quatre anys. A les eleccions de 1987, la divisió del vot d'esquerra (PSM-PSOE) li va permetre aconseguir de nou la batlia amb una majoria absoluta de regidors (6). Aleshores, les trontollades que el seu sistema de governar el poble va provocar dins el mateix partit va fer possible que dos dels seus regidors deixassin el partit. Un d'ells, Salvador Barceló, donà suport al PSM i UM per desbancar a Garí mitjançant una moció de censura.

El PP viu a hores d'ara una situació de completa divisió. Garí representa una època marcada per la constant polèmica i l'etern enfrontament amb l'oposició. La por a que se li treguin de nou els pedaços bruts del seu mandat donen més consistència al grup regenerador que encapçala Antoni Gayà Batle, un jove de talant obert que podria donar uns aires nous al partit. El sector més jove n'és conscient d'aquesta situació i per això sembla predisposat a mantenir la lluita que calgui per donar un cop de timó dins el comitè local. El PP de Vilafranca respira aires de renovació, a l'igual que el PSM. I que aquest sigui el diagnòstic polític, a tres mesos de la consulta electoral ens ha de satisfer a tots els demòcrates.

Antoni Gayà Batle i Bernat Garí lluiten per la candidatura del PP

Els conservadors estan dividits entre els joves renovadors i la línia dura de la vella guàrdia

(Redacció).- A l'hora de tancar la present edició de Es Molí Nou el Partit Popular encara no tenia decidit el candidat a batle per a les properes eleccions municipals que es celebraran a finals del mes de maig. Antoni Gayà Batle i Bernat Garí mantenen un pols degut al sorgiment de dues corrents d'opinió dins el comitè local. Per una part, Antoni Gayà, actualment ocupant el càrrec de regidor, té el suport del sector més jove de l'agrupació local del PP que vol apostar per la regeneració del partit després d'estar cinc anys a l'oposició a l'Ajuntament. Per altra banda, l'ex-batle, Bernat Garí, es veu reforçat per la junta directiva de l'Associació de la Tercera Edat, que en les darreres setmanes l'ha donat com a guanyador de la lluita interna dins el PP per fer-se amb la candidatura dels conservadors

per a la propera consulta electoral.

Antoni Gayà Batle, de 32 anys, és l'actual president del comitè local, càrrec que va guanyar després de disputar-lo a Bernat Garí. Aquest, té al seu favor el fet d'haver guanyat dues eleccions municipals (1983-1987) i d'haver sortit de batle degut a la moció de censura de PSM-UM-Salvador Barceló que com es recordarà va tenir lloc en el mes d'agost de 1990. Però per altra part, el PP ja ha experimentat el què pot suposar el presentar a una persona que ja ha ocupat el càrrec de batle. A les eleccions de 1991, l'experiment de presentar un ex-batle, en aquest cas a Joan Nicolau "Nit", va tenir uns resultats defenestrants pel PP. La imatge de renovació del PSM va aclaparar la major part dels vots i va reforçar l'opció conservadora.

Ara recorrent a la regeneració del PP de Vilafranca, Antoni Gayà intenta que el suport dels més joves sigui corroborat pel sector que domina Bernat Garí. Cal recordar que Garí, que no va aconseguir ésser candidat a 1991, després de veure's desplaçat per Joan "Not" no es va sumar a la campanya en favor del candidat conservador. A Garí, Cañellas el va col·locar a Ibasan (entitat del Govern balear) per calmar-li els desitjos de presentar-se de nou, i per altre costat, Cañellas, va haver de col·locar a Joan "Not" a Protecció civil (organisme que també depèn del Govern balear) per a donar-li un lloc que li permetés comptabilitzar amb la batlia, en cas de guanyar les eleccions. Fet que no va ocórrer i que va aficar al PP en una llarga crisi.

Joan Bauzà repeteix com a candidat del PSM

Andreu Bover "Sabater" en la millor posició per ocupar el segon lloc

(Redacció).- De forma unànim, l'actual batle, Joan Bauzà de Sa Vinya Nova, ha estat elegit com a candidat pel PSM a les eleccions municipals. Així ho va decidir el comitè local que també va designar un comitè electoral el passat 16 de desembre. El dubte que es planteja actualment el grup que governa l'Ajuntament és la designació del número dos. El PSM vol donar uns aires de renovació a les properes eleccions. Andreu Bover "Sabater" podria ésser qui ocupàs el segon lloc de la candidatura nacionalista a la que segurament no hi figuraran l'actual regidor d'Obres, Josep Sansó, ni el de Sanitat, Bartomeu Barceló. També es dóna per descartada la presència, al menys en els primers llocs, de l'ex-batle i encara primer tinent de batle, Antoni Nicolau "Torretes".

Joan Bauzà, el batle.

El PP acusa al PSM de no aplicar el mateix criteri a l'hora de donar llicències d'obra

Els conservadors diuen que la política urbanística dels nacionalistes és corrupte

(Redacció).- L'oposició municipal (PP) va acusar al PSM en el ple del passat 10 de gener de no aplicar el mateix criteri a l'hora de concedir els permisos d'obres. El debat de les normes subsidiàries, que han estat reformades, va escalfar els ànims a la darrera sessió de la corporació. Els regidors del PP denunciaren una sèrie d'obres que s'estan fent a la vila i en les que el permís donat no s'ajusta a les obres que en realitat s'estan fent. Els regidors del PP no donaren noms, però sí carrers on es troben les obres pressumptament il·legals. El regidor més fort en el debat fou Bartomeu Morlà, qui arribà a demanar al delegat d'Urbanisme, Josep Sansó, si les obres que s'estaven fent a casa d'aquest darrer es corresponien amb la llicència concedida. Josep Sansó no va respondre a la pregunta malgrat les reincidències dels regidors del PP. Sebastià Barceló arribà a batejar com a "corrupte" la política urbanística que segueix l'actual equip de govern. L'oposició va demanar que a l'hora de donar permisos d'obres tothom fos tractat per igual i que si hi havia permissivitat amb uns permisos el que no es podia fer és que els altres "hagin de menester plansols per fer una portassa".

PPelàndia «El país del lloro»

EL PAÍS, martes 17 de enero de 1991

La operación se efectuó a través de Inverbroker

Hacienda investiga un presunto fraude fiscal del presidente de Baleares

ANDREU MANRESA, Palma de Mallorca. Inspectores del Ministerio de Economía y Hacienda investigan una presunta inversión de dinero negro del presidente del Gobierno balear, Gabriel Cañellas, del Partido Popular (PP). La supuesta operación se habría efectuado en julio de 1989 en la quebrada firma Inverbroker

Baleares y ascendería a 4.166.666 pesetas. Gabriel Cañellas, de estos hechos, se negó a comentarlos. "Es legalmente correcto", apostilló.

Según fuentes próximas a la investigación, la trama de Inverbroker pudo haber manejado 200.000 millones de pesetas en dinero negro.

La cifra de la cantidad descubierta ha llamado la atención de los inspectores, quienes sospechan que podría tratarse de una parte de una inversión mayor. En este sentido, especulan que podría tratarse, por ejemplo, de la sexta parte de una inversión de 25 millones de pesetas.

Si se trataba sólo de la inversión detectada, inferior a cuatro millones de pesetas, sería un supuesto de fraude fiscal. Si la presunta defraudación superara los cinco millones de pesetas se incurriría en el supuesto de delito fiscal.

El expurgo por parte de la policía y los inspectores de Hacienda de la documentación intervenida en la quebrada agen-

Gabriel Cañellas.

Hacienda investiga las cuentas bancarias del PP y las inversiones de Cañellas en Inverbroker

El dinero depositado en 1989 por el presidente ascendía a 4.166.000 pesetas

El secretario general del PP, Manuel Valls, uno de los pocos miembros de la inversión de 5 millones en la lista de acreedores de Brokervall — Sólo Cañellas

ILLES BALEARS

Gabriel CAÑELLAS

Presidente de la Conselleria d'Interior de Mallorca

El presidente de la Conselleria d'Interior y del Partido Popular en Mallorca tiene una relación personal y política con la agencia de seguros Brokervall y la red que maneja la primera compañía aseguradora y los principales ramos a los que se enfrentan Baleares en un futuro próximo.

«Ni yo, ni ningún miembro del Partido Popular tiene relación con Brokervall»

El presidente de la Conselleria d'Interior y del Partido Popular en Mallorca tiene una relación personal y política con la agencia de seguros Brokervall y la red que maneja la primera compañía aseguradora y los principales ramos a los que se enfrentan Baleares en un futuro próximo.

El presidente de la Conselleria d'Interior y del Partido Popular en Mallorca tiene una relación personal y política con la agencia de seguros Brokervall y la red que maneja la primera compañía aseguradora y los principales ramos a los que se enfrentan Baleares en un futuro próximo.

La GORDARIA AMIGUETS

*està oberta al públic pels nins que tenen de 0 a 3 anys.
A les festes de Nadal, Pasqua i d'estiu podran venir nins
fins a 6 anys sense pagar matrícula.*

Oda a Castella

Acosta't, terra amiga!
que la terra et parla
és terra que t'admira.

Acosta't, terra noble!
que tu has parit El Quixot
Heroi Gran del teu poble.

Acosta't, terra orgullosa!
que ma llengua és pobra
i la teva, dolça i formosa.

Allunya't, terra de castells!
que el teu afany conqueridor
ofegà terres innocents.

Allunya't terra de braus!
que tens les mans brutes de sang
de fills del martell i la falç.

Allunya't, terra de molins!
que tals gegants amb llurs aspes
segaren blat de camps veïns

Mor, terra castellana!
que el teu darrer badall
desfermarà ma terra d'Espanya

Jordi Sansó i Florit

VILAFRANCA

Local Ca Na Caia

FESTA DE

DISFRESESSES

Divendres 24 de febrer a les 22 h.

PATROCINEN:

Bar Es Niu, Bar s'Altell, Bar Anit, Bar s'Esquitx, Ajuntament Vilafranca

COLLABOREN:

Cervesa Mahou, Trinaranius, Schweppes, Rte. Es Cruce, Rte. Es Cremat, Coca Cola,
Revista "Es Molí Nou"

NOTA: Els bars
patrocinadors tindran
tancat el seu local
a partir de les 22'00 h.

140.000 PTA. DE PREMIS EN METÀL·LIC

Organizadores de la "TOMBOLA PER RUANDA" :

He recibido del P. Guillermo Bauzá, Misionero de los Sagrados Corazones, un cheque de la Banca March por el importe de quinientas dieciocho mil (518.000) pesetas.

Corresponde a lo que se ha ido recaudando entre la población de VILAFRANCA DE BONANY con motivo de las distintas actividades organizadas para ayudar a los "refugiados ruandeses que por la guerra están en Tanzania" donde se halla el P. Jaime Roig Sansó ayudando en auxilios humanitarios a cerca de 110.000 desplazados.

Esta importante cantidad recaudada se cambiará en dólares y se mandará al P. Jaime Roig de modo directo, íntegro y rápido.

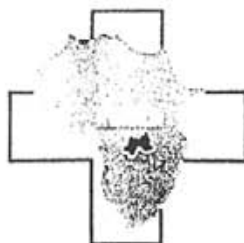
Deseamos hacer llegar nuestra gratitud al Ayuntamiento, a la Parroquia, al Convento de las Hermanas de la Caridad, a cada uno de los que han trabajado y contribuido al éxito de esta recaudación.

Será una satisfacción para mí el poder comunicar al P. Jaime Roig esta ejemplar campaña organizada por su pueblo natal de VILAFRANCA DE BONANY y hacerle llegar lo que con tanta ilusión y esfuerzo se ha recaudado.

Afmo. servidor y amigo.

Agustín Martí, M.

C/ La Pau, 1-A
Tel. (971) 71 23 56
07012 PALMA
Mallorca

PROCURA DE LAS MISIONES DE RUANDA

PALMA - MALLORCA

N.I.F. G 07.499.692

He recibido de organización "TOMBOLA" Villafranca

la cantidad de quinientas dieciocho mil - - - -

- - - - - pesetas

como donativo para las Misiones de la Congregación de Misioneros de los Sagrados Corazones.

Palma, 29 de diciembre de 1994

Agustín Martí, M.
Procurador General

Ptas. 518.000

Rondalla depravada

Visca Zapata!!

El dret a rebel·lar-se és qüestió de saber contra què ho hem de fer. Partint de la creença que sempre és per una qüestió moral, es fa difícil que ens quedem tot sols davant les causes de les nostres reivindicacions. En la majoria d'ocasions, la nostra revolució personal és entesa per altres persones, així com també en pot ser compartida i, fins i tot, defensada per una gran majoria. El cas de Zapata Pachó Villa i altres activistes Mexicans que ara, fa uns cent anys, es rebel·laren contra el poder "cacique" establert al seu país, en va ésser una mostra del que us vull explicar. No va ésser necessari fer grans crides, ni tan sols mobilitzacions polítiques, simplement la gent es moria de gana, era maltractada i explotada fins que, un bon dia, els caps pensants de la ruralia Mexicana, els liberals i intel·lectuals alçaren la seva veu part damunt qualsevol excusa del govern: era la revolució. Fruit d'aquesta alçada popular va néixer un nou poder del poble: la república.

Ara a Mèxic les coses no han canviat gaire com abans de la revolució. Un grup de seguidors de Zapata s'han fet forts a la província de Chiapas, on defensen, un altre cop, igual que ara fa cent anys, la igualtat de les persones i, sobre tot, un tros de pa. Són els besnéts del que un dia

s'alçaren contra els Caciques" que veuen com els seus besavis crearen les bases de la democràcia més pura i aquesta s'ha tornat contra ells mateixos. Cal una nova revolució: la dels pobres, la dels oprimits, la dels incompresos.

Si aquí, algú, en un acte de rebel·lió, per causes morals, s'atreveix a tirar-se dins el puig de Bonany, des d'on fer-se fort i defensar fins a la mort les seves creences, seria un acte revolucionari o un acte de bogeria?. Us imagineu què passaria?. Les "Coes" condemnades pels maltractaments als seus subordinats ara serien aclamats com a salvadors i se'ls encomanaria acabar amb els rebels. Heu vist "Rambo"? Doncs igual, però a la inversa.

Aquí sols existeix una forma de revolució: la particular, la privada, la interessada, l'econòmica, l'especulativa. Així què cada qual a ca seva té les feines i al veïnat que el bombin. Vivim en una democràcia digna pel qui li convé: la de la corrupció, la del frau, la de l'enxufisme, la de la insolidaritat, la del "monolingüisme", la dels manxaines i gonelles, la del consumisme recalcitrant, la del benefici pur, la del "pelotazo", la dels "Roldans", la de l'assassinat cultural, la dels pobles trepitjats.

No vull que em tracteu de boig, però almenys deixau-me dir: Visca Zapata!! Simplement per tot el que he exposat. Sense altre particular s'acomiada un rebel davant un tros de paper en blanc.

Llibres escollits

La firma - Un submarí a les estovalles

Benvolguts lectors, cada mes vos comentaré dos llibres que m'hagin agradat o no. Normalment se trobaran a la biblioteca de la vila ja que ells no estan allà per agafar pols.

Els dos primers seran, "La Firma" i "Un Submarí a les Estovalles". L'autor de "La Firma" és John Grisham un dels escriptors de moda, ha venut només a Estats Units deu milions de còpies. Tres de les seves novel·les s'han adaptades al cinema. Són "El Client", "La Firma", "L'informe Pelicà".

És la història d'un jove advocat Mitch McDeere i la seva esposa Abby. Que comença a treballar a la firma d'avocats "Bendini, Lambert i Locke". L'Abby desconfia des del principi de les normes de l'empresa. Tot és luxe i meravellós. No hi

ha cap problema fins que apareixen morts dos companys de treball i apareix en escena la F.B.I. A partir d'aquí no trobareu més que persecucions, escoltes il·legals, encontres secrets, etc... fins al final. Aquest ho podreu trobar a la biblioteca.

L'autor d'"Un Submarí a les Estovalles" és el periodista Joan Barril. Va ser el guanyador del Premi Pere Quart d'humor i sàtira 1988.

Un jove emigrant marroquí, Rachid, que a l'estació de Barcelona l'atraquen i només li queda el vestit de mudar del seu pare. A la plaça de Sant Jaume el confonen en un participant d'un congrés internacional i així va al primer còctel i la primera recepció. On l'atza té un gran protagonisme i coneix les autoritats polítiques del país i sense voler arriba a aconseguir una gran influència sobre aquests. Aquest llibre no ho trobareu a la biblioteca.

Margalida Sansó

Carta al batle

Sr. Batle:

L'altre dia jo esperava per travessar la carretera, a un pas zebra, allà on hi ha un semàfor que no funciona. Un camió de la part de Palma me va donar pas per travessar la carretera, però un cotxe venia a tota pastilla de la part de Manacor i em va ferir en el múscul de la cama dreta. Però per sort me va no em vaig fer mal, però em vaig donar un susto que ningú el me va llevar. Trob que els cotxes han de respectar les normes de trànsit i el passos zebra perquè les persones puguin travessar tranquil·lament.

I deman que els semàfors funcionin així com toca: vermell, groc i verd.

Catalina Sansó Nicolau,
alumna de 5è curs
1/2/95

M'agradaria que el publicàssiu.

¿Dorm malament?

- ¿Tarda generalment més de 45 minuts en adormir-se?
- ¿Li afecta la falta de son durant el dia?
- ¿Té entre 18 i 60 anys?

CERCAM PERSONES
INSOMNES PER ESTUDI
I TRACTAMENT DEL SON

Si li interessa participar, es posi en contacte amb nosaltres

- Cridant al 175000 (extensió 76084) el dilluns de 16 a 20 hores.
- Consultant amb el seu metge de capçalera
- Deixant un missatge al 402427 (contestador automàtic, deixi el seu nom número de telèfon i horaris) ens posarem en contacte amb vostè.

COORDINA: Dra. F. Cañellas,
secció de psiquiatria Hospital Son Dureta.

La incineració: una "antialternativa" per a l'eliminació del fems

La salut dels vilafranquers, amenaçada

Vilafranca, el nostre poble, i també Mallorca sencera, han rebut una bona estocada. La decisió per part dels polítics actuals de dur endavant el projecte de la incineradora de Son Reus i l'abocador de cendres de Son Nuviu ha posat en evidència la poca valua humana de segons quina gent i ha destapat l'escandalós motiu pel que es mouen: la pesseta.

Ja fa una sèrie d'anys que el debat entorn d'aquesta qüestió està en marxa. I sembla que encara n'hi hagi per llarg. Una plataforma en contra de la incineració (coordinadora de tot el moviment opositiu), manifestacions multitudinàries (una a Ciutat, històrica, que aplegà unes 15.000 persones), trobades per a protestar-hi, recollida massiva de signatures (l'increïble número de 30.300 signatures, xifra rècord pel que fa a Mallorca i també segurament a molts altres indrets), 150 associacions ciutadanes d'indole diversa, d'entre les quals cal destacar l'important col·lectiu de "Sanitaris contra la incineració" (que s'adhereix a l'actitud de protesta amb més de 400 firmes de metges, apotecaris i infermers), però, i sobretot, els crits d'agonia de la Mare Naturala i de les generacions futures que n'hauran de patir les conseqüències, no han servit encara (i vull su-

bratllar aquest mot, perquè podedu estar segurs que el poble mallorquí, "cara al vent" i tot, seguirà endavant en aquesta lluita tan desigual) per fer entrar dins la closca dels polítics que **LA INCINERACIÓ DE SON REUS I EL PROJECTAT ABOCADOR DE SON NUVIU SÓN -i ho diuen els metges mateixos- UN PERILL BRUTAL PER A LA SALUT DE LES PERSONES.**

En Carles Amengual i Vicenç, metge i biòleg, i portaveu del col·lectiu "Sanitaris contra la incineració", ens parlarà, tot seguit, de quina és la postura dels metges en aquesta qüestió. Preocupat per les alarmants conseqüències que pot dur al tirar envant aquest projecte, va elaborar, juntament amb tres altres professionals de la Medicina -na Magdalena Esteve i Cantó, metgessa tècnica en salut pública; n'Antoni Font i Gelabert, biòleg; i n'Onofre Pons i Sureda, metge oncòleg- un treball seriós i consistent, de més de 500 pàgines, titulat **Incineració i salut, on, d'acord amb els mateixos autors, hi trobareu "investigacions sobre incineració de residus i els seus efectes a la salut", l'otes elles extretes de la investigació més recent sobre aquesta temàtica a nivell nacional i internacional...**

-Bé, primer de tot vull que quedi clar que jo et parlaré com a metge, i també com a persona humana, deslligada, això sí, de qualsevol opció partidista. El que m'interessa no són els partits polítics, sinó la salut i el benestar de la gent i, amb tal inquietud, lluitaré i combatré enèrgicament tot allò que ens sigui perjudicial.

-Una primera qüestió, Carles, seria què penses, idò, de la incineració.

-Amb les coses que són clares, l'únic que es pot fer és parlar clar. I això és el que faré ara.

Primer de tot, vull dir que **LA INCINERADORA I L'ABOCADOR QUE ES VOLEN FER SÓN UN NEGOCI**, i res més. El projecte aquest només es fa perquè **PEL MIG HI HA MOLTS DE DOBLERS A GUANYAR.**

D'una banda, hi tenim el negoci de les empreses constructores, associades amb el nom de TIRME: "Fomento de Construcciones y Contratas", "Dragados y Construcciones", "GESA", "ENDESA", etc. De l'altra, el negoci dels transports (per exemple, hi haurà l'anada i venguda a l'abocador de Petra de 6.400 camions/any de 24 tones). A més a més, si tenim en compte les desorbitades quantitats de ciment que s'hauran d'utilitzar per compactar les cendres i tota la calç per filtrar, arribam a la conclusió que la incineradora es converteix en una nova constructora de Mallorca. Una altra cosa a tenir en compte és que amb la incineradora es pretén fer un 7 per cent de l'electricitat de Mallorca. I això suposa un altre negoci redó per a GESA: nosaltres, els ciutadans, els regallem el combustible (el fems); ells el cremen i, produint energia, després ens el fan pagar. I com més fems els donem, més negoci per a ells. La cosa té la seva lògica.

S'avalua que la tallada que tendran aquestes empreses serà de 1000 milions de pessetes anuals durant 25 anys.

-I a nivell de salut, quins efectes pot tenir la proposta de la incineració?

-Bé, a allò que t'he dit que la incineració és un negoci, ara hi podríem afegir una important matisació: **LA INCINERACIÓ ÉS UN NEGOCI QUE VA EN CONTRA DE LA SALUT DE TOTS ELS MALLORQUINS. ÉS UN ATEMPTAT CONTRA LA SALUT.** Per què?

Bé, ja el mateix informe que jo i tres metges més presentarem a les autoritats (*Incineració i salut*) parla per ell mateix. Però les autoritats se l'han tirat per l'esquena i no l'han tengut gens en compte.

Un exemple: en un any, una planta incineradora moderna tira a l'atmosfera, una vegada s'ha filtrat el fum:

-5.000 kg. de plom
-17.000 kg. de mercuri
-230 de cadmi, i
-853.000 kg. de sofre, entre d'altres.

Totes aquestes substàncies són perillosíssimes per a la salut humana, fins i tot en concentracions molt baixes. Duen els que han estudiat la qüestió que les plantes incineradores de residus són les principals productores de dioxines. I les dioxines són les substàncies més perilloses que existeixen, havent-hi una relació directa entre les dioxines i l'aparició del càncer.

Una altra cosa que voldria afegir és que, en aquesta primera etapa de tractament dels residus sòlids, s'han afegit dues innovacions a l'actual incineradora de Son Reus:

-una, que s'hi han incorporat uns filtres amb els quals se'ns vol fer creure ingènuaument que disminuirà el nivell de contaminació atmosfèrica; ara bé, el que es guanya per una part, es perd per l'altra: o sigui, com més es filtra, menys aire tòxic s'emetrà, però, alhora, més substàncies tòxiques quedaran acumulades en aquests filtres. I aquestes substàncies hauran d'anar a parar, evidentment, a l'abocador de Son Nuviu. Per tant, menys contaminació atmosfèrica, però més contaminació subterrània.

-i dues, que als fumerals de la incineradora s'hi ha instal·lat un ventilador, que intenta enganyar els controls estadístics de contaminació que hi haurà. Espargeix el fum i les substàncies tòxiques, però el fum i la toxicitat encara és el mateix, tot i que hi sigui més escampat.

Ara bé, no sols fa feredat la contaminació atmosfèrica que es produirà amb la incineradora, sinó que també hi haurà contaminació de les aigües subterrànies. M'explicaré: una vegada cremat el fems a Son Reus, totes les

cendres, escòries i residus resultants de la depuració es mesclaran per fer una massa compacta en la següent proporció:

-960 kg. de cendres
-430 kg. de ciment, i
-1200 litres d'aigua

I és precisament això, que anirà a parar a l'abocador de Son Nuviu. La composició de les cendres és altament tòxica i perillosa i res no garanteix que a l'abocador no hi hagi filtracions. Tots sabem que, amb el pas del temps, els agents erosius (el vent, l'aigua de pluja, el gel, etc.) actuaran sobre aquesta massa de formigó de Son Nuviu, i a poc a poc, s'anirà degradant i esmicolant fins que es mescli amb l'aigua del subsòl. I no cal dir que avui dia l'aigua és un bé tan necessari com escàs. Contaminar-lo és actuar amb incoherència i contra l'instint natural de preservació que té tota espècie.

I amb la salut, també hi està íntimament lligat el problema de la degradació ecològica: s'hauran d'emprar grans quantitats d'aigua, que podrien tenir altres destins, per compactar les cendres; hi ha la possibilitat de contaminació de les aigües subterrànies; hi haurà destrucció de les nostres muntanyes per obtenir-ne ciment i calç; augment de la contaminació atmosfèrica en una Mallorca fins fa poc neta, etc.

Un exemple clar: els alemanys, que foren uns dels primers a promocionar les incineradores, però que ara ja s'adonen del seu perill i ineficàcia, tiren les cendres que produeixen a les mines de sal, i la resta són embarcades cap a Àfrica. A Agador, al Marroc, hi han fet una gran incineradora, i allà hi cremen tota la brutor que no volen a ca seva.

I a Holanda, l'"Institut Nacional de Salut Pública" recomana que les ovelles que pasturen per devora la incineradora no es mengin, per la potencial toxicitat que duen acumulada.

L'OMS ("Organització Mundial de la Salut") diu que a Europa, una de cada tres persones tendrà càncer a l'any 2.000. I els oncòlegs asseguren que un 80 per cent dels càncers són causats per l'aigua, l'aire i el menjar. Amb aquesta incineradora, la qualitat de l'aire, l'aigua i el menjar (en agricultura i ramade-

ria, sobretot) disminuirà notablement, i, amb ella, augmenten les probabilitats cancerígenes.

¿I com és que et sembla que a Menorca no han fet una incineradora, ni se n'ha parlat gens? Per tres raons:

1ª) Perquè allà només són 60.000 persones i no els treuria rendiment. No, i pots estar segur que ens duren el fons de Menorca i Eivissa cap aquí, encara que no ho diguin. La idea no és tan absurda com sembla: ¿per què no dur-nos el fons de les illes veïnes amb vaixells, tal com ja volen fer amb l'aigua de la Península?

2ª) Està comprovat que la contaminació va directament al greix de les vaques, i Menorca, basant-se en una economia ramadera de la llei, no pot permetre que la incineració els espenyi el negoci. Qui voldria comprar els seus coneguts formatges, després?

3ª) perquè Menorca s'ha declarat "Reserva de la Biosfera" i, com a tal, ha d'evitar les activitats contaminants.

¿I quines alternatives són les que es proposen a la incineració?

L'ÚNICA ALTERNATIVA VÀLIDA ÉS EL RECICLATGE i la creació de compostatge per a l'agricultura. LA SEPARACIÓ EN L'ORIGEN DELS FONS ÉS L'ALTERNATIVA MÉS NETA, LA QUE ÉS ECOLÒGICAMENT I MORALMENT MÉS JUSTA. "Separació en origen" vol dir que cadascú, a ca seva, ja hauria de separar el fons a dins poals diferents, d'acord amb la seva composició (la matèria orgànica, a un lloc; el vidre, a un altre; el paper, a l'altre; i així, successivament). A Catalunya, posem per cas, la separació en origen ja serà forçosa a partir de l'any que ve. I es pot dir que la resposta (vull dir, col·laboració positiva) de la gent al respecte és d'un 90 per cent. Si tenim un 75 per cent dels fons que produïm, que són recuperables, per què no hem de reciclar-los? Cremar per cremar no està bé: la lluita per al reciclatge també és una lluita moral.

Allà on s'ha d'incidir fort és en la prohibició legal de produir aquells materials que no siguin reciclables i substituir-los progressivament per d'altres que ho siguin. A Àustria, per exemple, enguany les botelles de plàstic ja s'han prohibit.

A més, si manejem les xifres de l'eficàcia de les incineradores, arribarem a la conclusió que amb aquest sistema l'únic que es fa és reduir sols a la meitat (un 49'2 per cent, exactament) el volum inicial de fons que teníem. Per si no fos poc, aquest 49'2 per cent de residus que ens queden són molt més tòxics i perillosos que els inicials. O sigui, que no arreglam res: més ben dit, empitjoram les coses (de 1.510 tones diàries de fons cremats, es produeixen 597'6 tones d'escòries i 145'7 de cendres i residus de depuració). Per tant, ineficiència de la incineració.

Algunes comunitats autònomes, molt més vives i deixondides que la nostra, s'han adonat de tots aquells perills que t'he exposat i han prohibit la incineració: Astúries, Aragó, Madrid, Navarra, etc. Fins al mes d'abril de 1994, ja s'han descartat 25 projectes de construcció d'incineradores a tot l'Estat espanyol, a causa de la forta i taxativa oposició ciutadana. I a nivell internacional, als Estats Units, Canadà i Europa, els moviments en contra de la incineració ja s'han fet notar.

¿I no es pot fer res per aturar aquest projec-

te?

-Sí, veïès! El que volen fer a Mallorca és una cosa que fa feredat. Hem de fer renou, però ben fet. El moviment popular, la informació i la conscienciació són la principal arma en contra d'això. La lluita contra la incineració és una lluita en què tots, absolutament tots, hi estam implicats.

La "Plataforma contra la incineració" ja té pensades algunes accions concretes, com per exemple els referèndums populars als llocs més afectats (Vilafranca, Palmayola i Petra), on s'exigirà als seus polítics i a la gent que es defineixi sobre aquest tema.

La resposta del poble mallorquí, però, ha estat molt positiva, fins ara. I es pot afirmar que, sense cap mena de dubte, Mallorca està vivint una de les seves majors mogudes populars en contra de quelcom amb què no combrega.

-Voldries afegir res més?

-Sí. Trob que no hi ha dret que una sèrie de senyors ens vulguin fer creure que sols hi ha una manera d'eliminació dels residus, la millor -segons ells-, quan aquesta és realment la pitjor.

L'"Estudi d'impacte ambiental" que han presentat està farcit de deficiències i fet amb els peus. L'únic que han fet per elaborar-lo és cercar professors de la UIB (la major part d'ells totalment en contra de la incineració) i descriure-hi només la geografia, la botànica, la fauna, etc. de la zona. És increïble.

Mentre que recentment a Madrid el PSOE ha aturat només amb 10.000 firmes una empresa d'incineració que tenia exactament les mateixes característiques que la de Son Reus, aquí, amb més de 30.000 firmes, els polítics no n'han volgut saber res i segueixen amb la seva. ¿A què juga aquesta gent del PSOE (a Mallorca, un dels principals promotors), dels PP i de l'UM? Què es pensen que la salut es pot convertir en un joc econòmic? El projecte de la incineració a Mallorca és un gran engany i un dels escàndols més grossos de la nostra història d'aquest segle. I el poble no s'ha de deixar enganyar. La gent s'ha posat en contra, amb contundència, però els polítics, com si això fos Cuba, han fet orelles sordes als precs del poble, i, fins i tot, als seus propis militants, molts d'ells totalment contraris a la incineració. I anar en contra del que vol el poble és feixisme.

Mallorquins, medita sobre el tema i actua en conseqüència. Per a la gent assenyada, l'única resposta possible és el rebuig frontal a la incineració. Que l'animalada que es volia fer als anys 50 a Mallorca (EN AQUELL TEMPS HI VA HAVER UN INTENT, FRACASSAT PER QÜESTIONS ECONÒMIQUES, DE CONSTRUIR UNA CENTRAL NUCLEAR A LA NOSTRA ILLA!), ara no es repetesqui en la forma de la incineradora. Lluitem pels nostres drets.

Andreu Bauçà.

Acabarem aquest reportatge, primer, donant les gràcies a l'Ajuntament de Vilafranca pel suport constant que ha donat al moviment d'oposició a la incineradora i a l'abocador que ens furan just devora ca nostra, i també animant tota la gent, no sols vilafranquera, sinó també mallorquina, perquè s'aixequi en contra d'aquest terrible projecte que, de fer-se, canviarà de cap a peu el nostre futur. Diuen que la voluntat pot moure muntanyes, i jo ho crec.

Algunes dades sobre la incineració

La incineració a Son Reus manejarà aquestes magnituds xifres:

-Incineració de 551.150 tones/any de fons.

-Generació de 218.124 tones/any d'escòries.

53.173 tones/any de cendres.

-Emissió de 337.800 m³/hora de gasos tòxics, amb incidència sobre la superfície de 30 km. de diàmetre.

-Consum de 300.00 m³/any d'aigua (equivalent al que consumeixen més de 4.000 habitants de Palma en tot un any).

11.826 tones/any de ciment (per a compactar els residus)

8.030 tones/any de calç (per als filtres de la incineradora)

-Transport de 271.297 tones/any de residus a l'abocador de Son Nuviet.

-Entrada i sortida de 80.040 camions/any (219 al dia) a Son Reus, de tonatge superior a 18 tones.

-Anada i venguda a l'abocador de Son Nuviet de 11.319 camions/any de 24 tones.

-Es redueixen sols a la meitat els fons inicials, amb un cost econòmic i social elevadíssim.

-El cost de la incineració repercutirà directament sobre la taxa municipal de recollida dels fons.

-L'adjudicació feta pel Consell Insular de Mallorca preveu una inversió inicial de 10.789.890.750 pessetes, amb un increment de més del 79 per cent del pressupost total de la concessió (6.000.000.000 pessetes)

-No s'ha tengut en compte el compliment dels criteris del Parlament ni la normativa medioambiental de la Comunitat Europea (en especial, la que fa referència a l'adopció de mesures per limitar la producció de residus i al foment del reciclatge).

Una reflexió ben entenedora

¿Per què hem de ser els de la Part Forana, els més petits i abandonats, els que ens haurem de menjar tota la brutor de Mallorca?

La Revolta dels forans del segle XV podria tornar a començar.

Anau en compte: ja basta que sempre hagin de ser els mateixos els que hagin de rebre les garrotes.

Gloses (d'en Biel Montserrat)

"Religió" passada

Tot es març serà Corema
i la mitat des mes d'abril
i ara ja amb un altre estil
es xerrar de més malmena

Hi ha avorrits moments
que és bo aprofitar-los
recordant lo d'aquell temps
de pecats i pecadors

Es temps que vàrem tudar
entre misses i rosaris
i ses coses més necessaris
no mos varen ensenyar

Es capellans amb beneitura
i farsistes de falsedat
un desastre encaminat
mesclats amb sa dictadura

Cada dia a missa primera
confessar i comibregar
es "Cara-al-Sol" per cantar
si no cantaves, llendera

Mandaven uns capellans
i es de ses camies blaves
les 'vien de besar (ses) mans
millor si t'engenollaves

Es capellans an es corter
eren com a generals
d'enxufats, casi un merder
mirau si eren animals

En lo que més solien cansar
amb sos oficis i sermons
més mentides que raons
ho han hagut de deixar anar

Sa mentida té es pas curt
li solen girar s'esquena
se'n fan pocs i qualcú en surt
es quedar tot sol malmena

Per combregar en dejú
dos o tres que confessaven
jo no sé com aguantaven
com tenien es cor dur

Ses dones an es foradins
noltros baix de sa cortina
asquerós, qui s'ho imagina
era un gust entrar allà dins

Eren moments asquerosos
casi ni per recordar
n'hi ha moren rabiosos
de veure el món com va

Tenir d'allons, cobrar per misses
quina asquerosa fe
quines fantasmes postisses
i poder dormir a pler

Un capellà vertader
no toca voler doblers
i en tendrà de demés
si amb fe fa lo que ha de fer

Predicant lo que no tocava
tot fracassos, no és de vius
i ara amb sos preservatius
els han fet una putada

Volen molts de naixements
perquè augmenti sa miseri'
llavors fan un cementeri
de guerra i ells contents

Això és sa religió
i lo que un temps se predicava
s'ignorant les escoltava
per guanyar el cel millor

Duia un pa davall es braç
aquell al.lot quan naixia
quan sis o set anys tenia
que es ric, de feina el matàs

Vera com ho dic aquí
el llogaven per porquer
son pare per quedar bé
"si no fa bonda, pegau-li!"

Ells no poden ser casats
no volen tenir famili'
així poden donar auxili
an es que van més gastats

Per a ells no en volien cap
de quin modo feien guerra
es doblers cap a ca seva
i qualque estona, casats

I llavors es de s'"Opus Ric"
això ho són, terroristes
màfia d'evanjuristes
traïdors i lo que no dir

Es "lloro blanc" se passetja
viatges per tot el món
no ha dit i ho deu saber
qui va matar es d'antes, qui són

La Iglesi' i sa Corema
màfia de "cap-i-llamps"
ja no duen coroneta
i ja no importa besar mans

Es més falsos a davant,
es que fa bé, a darrera;
sa veritat, no hi ha manera,
poca, i l'estan tapant

Pocs que surtin a cavar
ni a tallar romaguers
tenen un sou cada mes
no sé qui les deu pagar

No admeten eleccions
una vella dictadura
sense fer candidatura
negoci de polissons

An es més necessitats
bon camí i bona escola
que sa missa no consola
es que estan desemparats

aBiel Monserrat

Gloses

(d'en Gabriel Company:
Forner Boveta, de Sant Joan)

Wonderbrà

Primer va ser silicona
ara ha estat Wonderbrà
per mi ho fan per molestar
i sa cosa està que aborriona
ho heu d'agafar de broma
ja m'han arribat a embuiar
no sé a on posar sa mà
per paupar un poc na Paloma.

Si en això que penja tant
li poguéssim aplicar
es sistema Wonderbrà
per a tots seria un encant
per ventura de tant en tant
el podríem emplear
no només per orinar
si es posàs dret i llampant.

Perdonau sa grosseria
d'haver de xerrar tan clar
però això d'es Wonderbrà
té semblança d'utopia
és il.lusió i és mania
i s'homo ho té ben clar
si de dia no ho pot tocar
llavors es vespre ho somia.

Gabriel Company
(Forner Boveta)

Dues coques de Nadal
(Wonderbrà)

Part damunt es davantal
duies tu ben amagades
dues coses esclafades
que de cop t'han tornades
revengudes i estufades
com ses coques de Nadal.

Els lletjos també tenim dret a... (II)

Com anam, amics?

Encara som "lletjos" i... "fracassats".

Si cerquem a un diccionari qualsevol la paraula-clau de tot el nostre enfilall de fracassos, "LLEIG", veurem que aquesta ve definida en termes externs:

"Que té un aspecte desagradable a la vista, mancat de bellesa"

Ara bé, en una cosa voldríem que reflexionàssiu: si la "bellesa" i la "lletjor" s'estableixen en termes de les sensacions que ens entren al cervell quan miram una "coseta" o un "cosset" qualsevol, quin paràmetre és aquell que fa inclinar la balança cap a "lleig" o "guapo"? ¿I és, aquest, un paràmetre absolut, o no? ¿Realment, la "bellesa" i la "lletjor" es poden establir en termes axiomàtics o són, per contra, termes relatius i variables?

Analitzem aquestes qüestions a partir de l'experiència dels nostres dos "Filòsofs de l'Amor (en majúscula)", experts en la temàtica.

Vegem, meam.

La nostra experiència internacional (de contacte amb cultures estrangeres, volem dir) i, sense pegar massa enfora, de la nostra pròpia societat passada, ens fa veure que, per exemple, entre els moros i els nostres avantpassats el model de dona "ideal" proposat és ben diferent al nostre. I ara parlem sols en termes físics (de "cossets carnals i palpables"). Doncs bé, per a ells, un cosset "perfecte" seria un "cossot" (amb o) gros i gras, amb el cul gros (ens agrada xerrar així de clar) i l'esquena ampla. Un "armari de quatre cossos", com diria el nostre estimat "Pep de ses clovelles". I per als primitius de fa molts d'anys la cosa no devia ser molt diferent. La recerca (anàvem a dir "captura") d'una dona reforçada, que pogués aguantar molt de temps les llenderades d'un clima cruel i unes condicions de vida adverses, amb poc menjar i nomadisme forçós, era primordial. Aquell primitiu que l'aconseguia era com el "rei Pepet" i ja havia avançat una passa més en la sempre difícil lluita per a la supervivència. A més, havien de ser dones amb capacitat per a tenir molts de fills, robustes i fèrtils; en una paraula, havien de poder surar al.lots.

Totes aquestes qualitats, seria impensable de trobar-les en les dones i cossets magres, de poca popa i volum, que ens mostren els anuncis de televisió. Ara pot ser s'usa estar prim, com a agulles. Però un cosset prim, en aquelles hores, a més de no tenir gens d'agafada, era un cosset dèbil que no ajudava a la procreació de l'espècie. I no convenia a cap preu. Si ara les coses han canviat és perquè el model de vida també ha canviat, i, amb ell, el sentit de la bellesa i perfecció física. Els anuncis publicitaris ens matxaquen i ens inculquen uns models magrets i "DANONE", no ho dubteu gens, per conveniència pròpia: per vendre "danones" i pastilles per amagrar-se. En realitat, tot és un negoci, un punyeta negoci del capitalisme. I que, malauradament, funciona.

Bé, al.lotets, ja estam cansats de xerrar com a papagais.

Acabarem aquesta segona lliçó magistral sobre "amor i sexualitat sana" amb una frase, perquè mediteu sobre el que expressa:

"El realment universal, el que vertaderament compta, no és l'aspecte exterior d'una persona: si té aquestes o aquelles proporcions, si va "ben" o "mal" vestit; si du Levis o corbata o jac o camises de seda (car, els criteris de bellesa física SEMPRE vénen imposats per la cultura en la que vivim). El que realment val és l'aspecte intern d'una persona, la seva personalitat, les seves idees, la manera de comportar-se amb l'altra gent, el seu caràcter".

Vadell, "Mascaró", ha estat llarg, el repertori! (ja acabàvem l'alè)

Sabem que, influenciats per l'aparell repressor de la televisió, és molt difícil no sentir-se temptats a valorar només el xassis d'un cosset ("little-body", per als políglots) (hem de confessar que nosaltres ho hem fet moltes vegades, també, com feis vosaltres, punyeteros!) i deixar de banda la part espiritual. Però hem de fer un esforç i intentar actuar coherentment amb el consell que vos hem acabat de donar. Tot és qüestió de voluntat.

Fins a la pròxima.

P.D.: Hem xerrat des de la perspectiva masculina, donant, com a "mascles", exemples de dones, que és el gènere que més "dominam" (què ho som, d'irònics, eh?). Però igualment, si haguéssim estat "femelles", haguéssim pogut parlar d'homes, tot enfocant el tema des de l'altra perspectiva.

Salut i força!

Dos Filòsofs de l'Amor (en majúscula),

incansables en la seva lluita per a la defensa de les veritats amoroses.

Les lletres dels "Scythe" (I)

La idea d'aquest apartat musical va sorgir arran de l'entrevista que férem a aquest grup vilafanquer el passat mes de gener. La necessitat que "Es Molí Nou" toqui tots els àmbits de cultura relacionats amb el nostre poble i, d'entre ells, la secció de creació artística-musical, ens va orientar cap a la publicació de les diverses lletres que els "SCYTHE" tenen fetes.

Llegiu-vos-les bé i interpreteu-les amb l'esperit crític i analista propi d'aquells que cerquen en la música quelcom més que una simple successió de sons i melodies.

Rebutja les òsties

Quan t'insultin, quan et maltractin
escup en terra i segueix el teu camí;
quan t'empenyin o et treguin del solc,
digués que no en saps sortir.

No seràs covard, no et preocupis,
això és un fet intel·ligent;
no et molestis a fotre-li una bona potada als ous,
perquè no val la pena que facis aquest esforç.

Crida-li a la cara:
"rebutja les òsties!!";
fes-li a saber, que s'enteri bé,
"rebutja les òsties!!".

Et puc fer mal, molt de mal;
et podria fotre un cop-de-puny a la butxa
i treure't tots els teus budells repugnants,
o també et prendria foc amb benzina.

Però no ho faré, no cauré tan baix com tu;
escupiré als teus peus i seguiré el meu camí,
rebutjaré qualsevol fet de violència,
i seguiré caminant sense cap demostració de força.

Puc ser una bèstia,
puc ser molt més animal que tu,
fins i tot puc ser més sàdic,
i, fins i tot, puc ser més mal-parit.

Crida-li a la cara:
"rebutja les òsties!!"
fes-li a saber, que s'enteri bé

Rebutja les òsties!!
rebutja les òsties!!
Òsties!!

(Lletra: Bernat Estrany)

Llum d'espelma

El cap d'una espelma encesa
està arribant a la seva fi,
víctima passional de tu, nineta perduda,
passions en el meu llet, sense haver d'estrenyer el coixí.

Els llençols a un racó
mentre la pobra llum de l'espelma
ja comença a esvanir-se, s'està apagant,
es mouen la meua i la teua ombra.

Per la cambra humida
les nostres ombres semblen descruir
el perfil d'una serp llenegant per sobre del meu cos;
les teves cadenes provoquen el meu instint primitiu.

Fes el que vulguis, amb mi;
deixa't endur per la llum,
llum incandescent en el teu rostre,
en tu es reflecteix el plaer.

Mou el teu cos
en una nit de passió,
passió infernal devora el teu cos,
es desvetllarà la meua raó de ser.

Nua estàs (amb mala intenció),
la teua roba escampada aquí i allà,
a un racó devora el llet hi ha
la teua roba interior.

Atura el rellotge,
que no passin les hores per a cap dels dos;
deixa l'espelma,
llum d'aquest foc passional.

Llum d'espelma, deixa caure la seva cera
està llenegant com si fossin les teves cadenes.

Aniré cercant-te, nineta
entre les ombres i la claror.
El teu cos de dona en la nit,
nuu, és ben a prop meu.

Llum atractiva: llum d'espelma.
Avui el sol no sortirà.

(Lletra: Bernat Estrany)

"Llibertat": Front comú en contra de la violència i la ignorància (I)

La revista d'"Es Molí Nou", ben conscient del llastimós desconeixement de la història de la nostra nació i del primitivisme antifilosòfic d'avui dia, enceta, amb aquesta nova secció, un apartat no hi inclourem, a manera de "calaix de sastre", informació dispersa i variada (potser a vegades una mica desordenada i tot), altament crítica, referent, sobretot (però no exclusivament) a la Guerra Civil Espanyola.

Els nostres objectius:

-la recuperació urgent de la "memòria col·lectiva" de la nostra nació.

-Convit a la reflexió sobre la violència física i les seves dràstiques conseqüències.

-Foment de les disputes i discussions orals i literàries, en termes civilitzats.

No importa dir que tots aquells que hi vulguin col·laborar, amb idees o amb ganes de cercar-ne informació, basta ens ho facin a saber. Tots aquells que faceu funcionar la vostra matèria grisa amb un mínim d'eficàcia, hi seureu ben rebuts.

Començarem amb un parell de definicions extretes de la Gran Enciclopèdia Catalana. Esperam que siguin només el punt de partida, l'excusa, perquè en cerqueu més informació, de gent, de llibres, i en vegeu amb claredat la plaga que foren (i són encara a alguns llocs) per a l'espècie humana:

GUERRA CIVIL ESPANYOLA: "Guerra civil iniciada el 18-19 de juliol de 1936 i acabada el primer d'abril de 1939. Fou provocada pel cop d'estat (planejat pel general Emilio Mola) dut a terme per una gran part de les forces armades que feien costat als partits de dreta (carlins, Renovación Española, els grups més dretans de la CEDA) i Falange Española y de las JONS (el cap de la qual era el general Franco), i que tenien les simpaties de bona part de l'alta clerecia..."

(GEC, Tom XII, pàgs. 281-282)

FRANCO (Francisco Franco Bahamonte) (1892-1975): Fou qui "assolí la direcció de la Guerra Civil Espanyola, i el 29 de setembre de 1936 fou nomenat generalíssim de totes les forces de terra, mar i aire i, el dia 30, cap del govern per la Junta de Defensa Nacional de Burgos. Per l'abril de 1937 adoptà el títol de Caudillo, com a cap del partit únic, "FET y de las JONS", i esdevingué cap de l'estat i del govern alhora pel gener del 1938, tot conservant el comandament superior de l'exèrcit. Acabada la guerra civil (primer d'abril de 1939), inicià la reconstrucció del país i creà alhora un estat catòlic, autoritari i corporatiu... (el 1969) presentà a les corts com a successor seu a títol de rei el príncep Joan Carles de Borbó".

(GEC, Tom XI, pàg. 333)

FEIXISME: Sistema polític implantat a Itàlia poc després de la Primera Guerra Mundial per Benito Mussolini.

A Espanya, el feixisme va arribar en la forma de la **Falange Española de Franco**. Característiques dels partits feixistes són l'ultranacionalisme imperialista i destructor de les petites nacions, el seu sentit combatiu, "el desig d'un govern autoritari exercit per un sol conductor carismàtic (el "fatxa gros"), l'existència d'un únic partit, controlat per l'estat, l'autarquia (o autosuficiència econòmica: no hi ha relacions comercials amb l'exterior) i l'esclafament de les associacions obreres..."

(GEC, Tom X, pàgs. 514-515)

(Aclariments: el destacat en negre és nostre)

I seguirem amb la coneguda lletra de L'ESTACA, de Lluís Llach, *Rebuig frontal al règim dictatorial del general Franco, i símbol per als amants de la Pau i la convivència pacífica*

L'avi Siset em parlava de bon matí al portal mentre el sol esperàvem

i els carros vèiem passar.

Siset, que no veus l'estaca on estem tots lligats?

Si no podem desfer-nos-en mai no podrem caminar!

Si estirem tots, ella caurà i molt de temps no pot durar, segur que tomba, tomba, tomba, ben corcada deu ser ja.

Si jo l'estiro fort per aquí i tu l'estires fort per allà, segur que tomba, tomba, tomba, i ens podrem alliberar.

Però, Siset, fa molt temps ja, les mans se'm van escorxant, i quan la força se me'n va ella és més ampla i més gran.

Ben cert sé que està podrida però és que, Siset, pesa tant, que a cops la força m'oblida. Torna'm a dir el teu cant:

Si jo l'estiro fort per aquí i tu l'estires fort per allà, segur que tomba, tomba, tomba, i ens podrem alliberar.

L'avi Siset ja no diu res, mal vent que se l'emportà, ell qui sap cap a quin indret i jo a sota el portal.

I mentre passen els nous vaillets estiro el coll per cantar el darrer cant d'en Siset, el darrer que em va ensenyar.

Si estirem tota, ella caurà i molt de temps no pot durar, segur que tomba, tomba, tomba, ben corcada deu ser ja.

Si jo l'estiro fort per aquí i tu l'estires fort per allà, segur que tomba, tomba, tomba, i ens podrem alliberar.

Pep Ribes:

"S'ha de pensar més amb el futbol base"

En Ribes pensa que la directiva està massa pendent del primer equip

Pep Ribes i Rovira és l'actual entrenador dels Infantils del C.F. Vilafranca i ja en fa quatre que entrena algun equip de la cantera local. El seu historial com a jugador és molt dens i podríem dir que des de sempre s'ha dedicat a córrer darrera la pilota i, quan només tenia 10 anys, es posa la primera samarreta. Quan es retirà d'aquest esport deixà deu equips al darrera, entre ells el Reial Mallorca, equip en el que milità a la Tercera Divisió, per emprendre una nova tasca de donar a conèixer aquest bell esport als més joves.

Nosaltres hem decidit de fer-li un parell de preguntes perquè ens faci una petita valoració del que ha estat la seva vida esportiva i, principalment, de quin és l'estat del futbol base local.

-Què et va fer decantar cap al futbol als teus inicis?

-Quan jo vaig començar era l'esport que més es practicava i jo no vaig voler ser una excepció i també m'hi vaig afegir, em feia il·lusió.

-Una demarcació i un número.

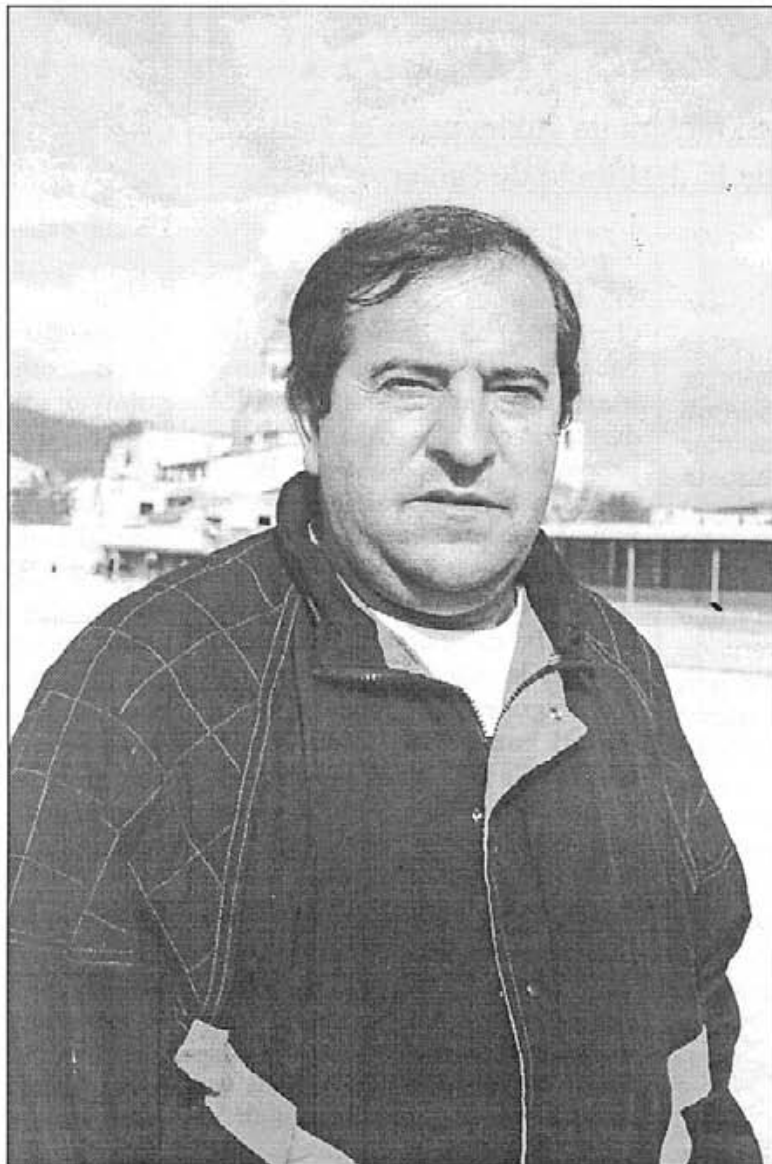
-Quasi sempre he jugat al centre del camp i alguna vegada un poc més endarrerit. El meu número, el quatre.

-I des de sempre quin ha estat el teu equip?

-El meu equip favorit sempre ha estat el Barça. Vull dir que en Miquel Àngel Nadal m'agrada molt, encara que el meu jugador de tota la vida ha estat en Velázquez.

-Parlem del Vilafranca, com t'hi trobes?

-Bastant bé, però m'agradaria canviar algunes coses

del club, com ara la directiva. Crec que estan massa centrats amb el primer equip, i la veritat és que el futur del Vilafranca és en el futbol base i per això s'hauria de promocionar més. És un club bastant regular i es podrien millorar moltes coses.

-Els Infantils que tu entrenes que tal ho fan?

-Regular. Estam amb una bona posició però pens que es podria millorar molt més si ho prenguessin amb una mica més de serietat. La serietat en aquest esport és fonamental per tot aquell jugador que s'hi vol dedicar.

-Ets molt recte amb els teus jugadors?

-No, ho podria ser molt més encara. Així ja està bé.

Som conscients que en Pep Ribes mereix una entrevista molt més extensa com a persona vinculada al món del futbol, però aquest mes l'espai no ens dóna per més però ens

hem promès que quan tenguem més temps per parlar amb en Ribes sobre el seu passat com a jugador, el seu present com a entrenador i en general com a bon coneixedor d'aquest esport, li dedicarem bona part d'aquesta revista.

Jaume Nicolau i Jaume Vidal.

DAMIÀ SANSÓ S'ESTRENA AMB UN EMPAT DAVANT EL SEGON CLASSIFICAT

L'equip de Vilafranca mostrarà un augment en el
rendiment després de la destitució de l'anterior tècnic

Damià Sansó, nou entrenador.

J.Vida/T.Ferrer.- Després de la destitució de l'anterior tècnic de Manacor i amb l'incorporació del vilafranquer Damià Sansó a la banqueta l'equip de Primera Regional ha mostrat un augment del rendiment i del joc. L'ex-jugador local planteja una disciplina i un estil diferent de joc, fet que va quedar ben evidenciat després del partit jugat al poliesportiu d'Es Molí Nou davant el segon classificat, el Ferriolense. El partit va acabar amb el resultat final d'empat a un gol, però el conjunt local jugà tota la segona part deu jugadors per l'expulsió d'Alcover.

Infantils

El passat dia 4 de Febrer, els infantils van sumar una altra victòria davant el conjunt del Beta-Color amb el resultat final de 1-3. En principi el partit pareixia senzill degut a la classificació del rival, segon lloc per la coa, fet que va motivar que els jugadors sortissin massa confiats, i a poc a poc es va anar contagiant del mal joc del Beta. Així i tot al minut vint ja es guanyava el partit

el primer gol marcat per Jaume Nicolau i el segon per en Jaume Mas, qui també marcaria el darrer. Però una errada defensiva propicià el darrer gol del Beta. Com en poques vegades en el futbol es pot veure l'àrbitre d'aquest partit fou una dona.

A la taula classificatòria els infantils de Tercera Regional destaca la clara superioritat del At. Puguera que encara no ha perdut cap partit, i tan sols li han fet sis gols, gràcies sobre tot a que té un bon conjunt sense cap figura que destaquï. El contrari succeeix amb el segon classificat La Paloma que basa tot el seu joc en dos jugadors.

Després venen dos equips molt igualats, El Rt. Sta. Ponsa, tercer, i el Vilafranca, tan sols a un punt, és quart. La veritat és que el conjunt meloner podria anar un parell de llocs més endavant, però li falta constància i esperit de lluita en alguns partits. La resta de participants no tenen gaire regularitat, i així arribam fins al darrer classificat que tan sols té un punt en tots els partits disputats.

Cadets

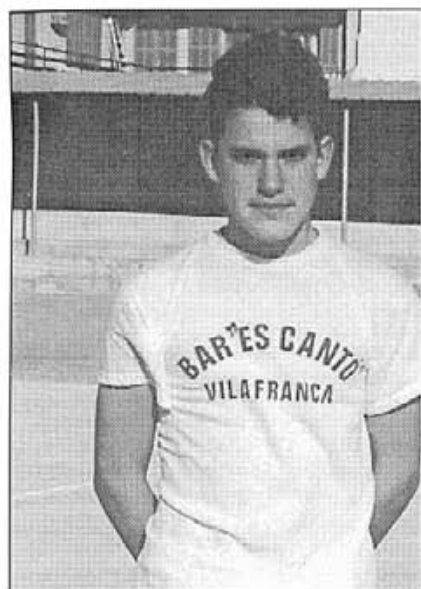
El passat dissabte, dia 4 de febrer, varen debutar com a entrenadors en Montserrat i en

Llorenç. El resultat final va ser una derrota, però almenys es va guanyar amb bon joc. El fet de jugar davant el primer classificat, el Prt. Cristo, va fer que els cadets no estiguessin ben mentalitzats a l'hora d'afrontar el partit. És ben segur que en els propers partits els resultats seran més positius i l'equip local pujarà la seva onzena posició. El jugador més destacat és en Sebastià Sastre, davanter, que amb les seves qualitats fa que sigui un dels puntals principals de l'equip.

Futbol 7 Benjamí

L'equip entrenat per en Biel Gelabert i en Jordi Rosselló ens mereix aquest mes una menció especial. Els plantejaments ofensius dels dos entrenadors fa que els benjamins estiguin situats a la cinquena posició de la taula, amb un punt d'aventatge sobre el Petra, sisè classificat, i amb cinc punts menys que el Montuïri que ocupa la quarta plaça. La categoria està liderada per l'Espanya amb quaranta cinc punts, i la tanca el Margaritense amb un sol punt. Els jugadors són n'Emiliano, Antoni, Joan, Juanjo, Paieres, Biel, David, i en Noel.

Dos vilafranquers juguen amb la pre-selecció balear sub-15

Sebastià Sastre

Rafel Jaume

El passat dimecres dia 1, es va jugar un partit de la pre-selecció de pobles Sub-15, al camp d'Es Molí Nou, a la qual hi estaren convocats dos jugadors vilafranquers

de les categories infantils i cadets. Els jugadors eren en Sebastià Sastre i en Rafel Jaume. Tots dos feren un bon partit però finalment no foren convocats pel tècnic.

Resultats

Futbol set benjamí

J. Sallista, 3 - Vilafranca, 1
Vilafranca, 1 - Sallista, 0

Infantils

Vilafranca, 1 - At. Peguera, 6
Vilafranca, 2 - La Paloma, 2
Beta Color, 1 - Vilafranca, 3

Futbollet

Vilafranca, 3 - Algaida, 1
Maria de la Salut, 16 - Vilafranca, 2

Futbol 7 aleví

Vilafranca, 1 - Sant Jordi, 6
Espanya, 0 - Vilafranca, 5
Vilafranca, 2 - Calvià, 8

Cadets

Barracar, 5 - Vilafranca, 1
Vilafranca, 1 - Pto. Cristo, 3

1ª Regional

Port de Sóller - Vilafranca
Vilafranca, 1 - Ferriolense, 1

Golejadors

Futbol 7 aleví

1. Emiliano15
2. Toni Juan8
3. Noel7
4. Mateu5

Futbol 7 benjamí

1. Ramis19
2. J. Miquel,8
3. Andreu2
4. Portell2

Infantils

1. Mas29
2. Sitges14
3. Rafel11
4. Xesc6

Cadets

1. Salom4
2. Esteva4
3. Pep3
4. T. Sastre3

1ª Regional

1. Toni8
2. Tià Julià7
3. Font3
4. Garau2

Futbollet

1. L.L. Lull8
2. Pedro Mascaró2
3. Joan Garí1
4. Sebastià1

Jornades de la dona del món rural

(Redacció). Durant la segona setmana de febrer un grup de dones de Vilafranca assistiren a les Jornades dedicades a la dona que viu a fora vila i que estaven organitzades pel Govern Balear i el ministeri d'Assumptes Socials. Les assistents rebieren informació dels programes de la Unió Europea centrats en la problemàtica que viu la dona del camp i es plantejà la necessitat de diversificar l'oferta de treball com una renda complementària als ingressos familiars. Les dones participants mostraren la seva preocupació per la manca de transport públic entre els pobles del Pla, la venda massiva de cases a estrangers que no saben els nostres costums i de què la divisió tradicional entre Ciutat i Part forana segueix creant una situació desfavorable per la gent que viu i treballa al camp. Els conferenciants de les jornades donaren informació sobre el programa d'ajudes 5-B i de les possibilitats d'inversions que són subvencionades.

El grup de dones de Vilafranca va participar, juntament amb el de Sant Joan, dels intensos debats i reivindicaren una major atenció de les administracions cap a la gent que malviu a fora vila degut al procés de decadència que viu de forma agreujada el sector primari a la nostra illa.

Els grup excursionista celebrà el seu 13è aniversari a l'ermita de Bonany

Tothom hi va voler ser i s'hi arrebegaren prop de 100 persones

El passat diumenge dia 12 el Grup Excursionista de Vilafranca celebrà el seu 13è aniversari de la fundació de l'agrupació. Des de llavors han estat moltes les caminades i les aventures que els components del grup han pogut experimentar. Als seus inicis es marcaren la fita de fer almanco una excursió mensual i de seguida l'assoliren. No n'hi ha cap d'ells, principalment els més cons-

tants, que no coneixi els llocs més intrèpits i meravellosos de les nostres illes.

A l'excursió commemorativa s'hi aplegaren unes cent persones i a la paellada que feren allà d'alt foren noranta que en menjaren. En acabar a l'esplanada de l'ermita i feren diferents jocs com ara el del "mocadoret", "la teia",... i els altres que miraven no deixaven de parlar de les belles experiències que han tenguut en aquests darrers 13 anys.

Des de la redacció els hi desitjam que no deixin de practicar aquest plàcit esport, perquè, malgrat la nostra comunitat sigui petita, sempre queden alguns racons per descobrir. Molts d'anys

Redacció
Fotos: Joan J.

Morts

*Joan Barceló Nicolau, morí dia 13-11-94 als 79 anys.

*Pere Antoni Estrany Morlà, morí dia 5-12-94 als 78 anys

*Antònia Garí Nicolau, morí dia 14-12-94 als 78 anys.

*Catalina Nicolau Amengual, morí dia 15-12-94 als 75 anys.

*Antònia Duran Estrany, morí dia 6-1-95 als 83 anys.

*Joan Mut Soler Morí 5-1-95 als 80 anys